

σκοτοδινῶ.
 Заточаю, εσιν. μ. -чѣ, ἡσιν. ἐξο-
 ρίζω, ἐξοσρακίζω, φυγαδεύω.
 Затыκάю, εσιν. ἄορ. затκнѣхъ
 (καί-ткѣхъ. ὅθεν τὸ з. προσ.
 затчѣ). μ. затκнѣ, ткнѣши.
 φράττω, βύω (κοιν. σουπώ-
 νω). § -оуѣтѣ. ἀποστομόω
 -ῶ, ἐπιστομίζω. = зашпáю.
 Затхнáюсѣ, εσисѣ. μεσ. (150.
 затхнáшесѣ. ἀνεπήγνυτο,
 ἀπεπήγνυτο. ὅθεν ὀρθότερ.
 δοκεῖ εἶναι τὸ затκнáшесѣ,
 τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐλ-
 λην. ἀνεπήγνυτο. ὡς ἐκ τοῦ
 затыкáюсѣ-заткнѣхъсѣ, καὶ
 κατὰ μεταπλασμὸν за-
 ткнáюсѣ-заткнáхъсѣ. ἢ за-
 дхнáшесѣ. ἀπεπνίγετο, συ-
 νεπνίγετο, ἐπνευστία. ἐπει-
 δὴ τὸ затхнáшесѣ, σημαί-
 νει ἡσθμαινεи, ἡπνευστία-
 ζεν, ὡς ἐκ τοῦ затдхáюсѣ
 -затхнѣхъсѣ, καὶ κατὰ με-
 таπλασμὸν затхнáюсѣ, за-
 ткнáхъсѣ-затхнáшесѣ).

Заштра. ἐπιρ. αὔριον. 2) τὸ
 πρῶτ.
 Зашпáю εσιν. μ. -шѣ, ἡσιν. ρα-
 πίζω, κολαφίζω.
 Зашпéиѣ, ἱα. οὐδ. ράπισμα,

κολάφισμα, κολαφισμός.
 Зашпáю εσιν. μ. -шѣ, ετíши.
 φιμόω-ῶ, ἀποστομόω-ῶ, ἀ-
 ποστομίζω, ἐπιστομίζω.
 Захождѣ, диши. δύω, (τουτέ-
 στιν, ἐκτρεπόμενος πλαγί-
 ως ὑπάγω ἐξόπισθεν τινός).
 2) ἐπὶ οὐρανίων σωμαίων,
 захѣднѣтѣ сáнцѣ-лѣнá, ἡ
 првч. δύει (κοιν. βασιλεύει)
 ὁ ἥλιος-ἡ σελήνη, καὶ τ. τ.
 Зачáло, а. οὐδ. = начáло.
 Зачáтѣе, ἱα. οὐδ. σύλληψις.
 Зачнáю, εσιν. ἄορ. зачáхъ.
 μ. -чнѣ, ἔσιν συλλαμβάνω (ἐν
 γαστρí). 2) = начнáю.
 Звáнѣе, ἱα. οὐδ. κλητίς. 2) κραυ-
 γή. 3) ἐπάγγελμα, χρέος,
 καθήκον.
 Звнждѣ, ждешн(по). παρτ.
 звнздáхъ. συρίζω, ἐκσυρίζω,
 ἐκσυρίττω, κατασυρίττω.
 = свншѣ.
 Звнздáнѣе, ἱα. οὐδ. συριγμός,
 συρισμός, σύριγμα, σύρισμα.
 = свнстáнѣе. § = кз конію.
 πόππυσμα, ποππυσμός.
 Звнздáю, εσιν. = звнждѣ
 Звѣкз, а. ἄρσ. ἦχος, ψόφος
 (κυρίως ὁ ἐκ μεταλλικῶν
 σωμαίων προερχόμενος), ἡ-